

3. Tredje grunden: Det utgjorde en felaktig rättstillämpning när överklagandenämnden fann att Acer var behörigt att införa en elområdesgräns i enlighet med artikel 15 i kommissionens förordning (EU) 2015/1222.
 - Sökanden anför att överklagandenämnden gjorde en uppenbart oriktig bedömning när den drog slutsatsen att Acer var behörigt att ändra elområdeskonfigurationen och införa nya elområden i enlighet med artikel 15 i kommissionens förordning (EU) 2015/1222. Enligt sökanden agerade Acer utan behörighet och åsidosatte gällande rättsliga bestämmelser och medlemsstaternas behörighet.
4. Fjärde grunden: Bristande motivering och felaktig rättstillämpning föreligger på grund av överklagandenämndens konstaterande att Acer visat att det föreligger strukturell överbelastning vid den tysk-österrikiska gränsen.
 - Sökanden anför att dess processuella rättigheter har åsidosatts eftersom överklagandenämnden inte prövade de argument som anfördes genom överklagandet, utan i stället grundade sig på ett allmänt konstaterande som saknade specifik koppling till det aktuella ärendet. Om tribunalen kommer fram till att överklagandenämnden har lämnat en tillräcklig motivering hävdar sökanden att överklagandenämnden också gjorde en felaktig rättstillämpning när den – utan någon hänvisning till rättsliga normer – godtog Acer:s slutsats som baserats på en felaktig definition av överbelastning.
5. Femte grunden: Bristande motivering och felaktig rättstillämpning föreligger på grund av att sökandens begäran om bevisning inte tagits i beaktande.
 - Sökanden anför att överklagandenämnden inte har gjort någon meningsfull prövning av sökandens begäran och därigenom har åsidosatt sin motiveringsskyldighet. Eftersom överklagandenämnden måste nå en motiverad slutsats i frågan om huruvida överklagandet var befogat, har den enligt sökanden en skyldighet att begära information när det är nödvändigt för att fatta beslut i ärendet. Det är sökandens uppfattning att överklagandenämnden därför gjorde en felaktig rättstillämpning när den avslag begäran om information.
6. Sjätte grunden: Bristande motivering och felaktig rättstillämpning föreligger på grund av att överklagandenämnden fann att det var proportionerligt att införa en elområdesgräns.
 - Sökanden åberopar två skilda grunder: bristande motivering såsom ett åsidosättande av sökandens processuella rättigheter, och en felaktig rättstillämpning i förhållande till de rättsliga normerna. Enligt sökanden stod det omtvistade beslutet i strid med den grundläggande proportionalitetsprincipen i artikel 16 i förordning (EG) nr 714/2009 ⁽²⁾, som också är en grundläggande princip i FEUF.

⁽¹⁾ Kommissionens förordning (EU) 2015/1222 av den 24 juli 2015 om fastställande av riktlinjer för kapacitetstilldelning och hantering av överbelastning (EUT L 197, 2015, s. 24).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 714/2009 av den 13 juli 2009 om villkor för tillträde till nät för gränsöverskridande elhandel och om upphävande av förordning (EG) nr 1228/2003 (EUT L 211, 2009, s. 15).

Talan väckt den 29 maj 2017 – Austrian Power Grid och Voralberger Übertragungsnetz mot ACER

(Mål T-333/17)

(2017/C 249/52)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Austrian Power Grid AG (Wien, Österrike) och Voralberger Übertragungsnetz GmbH (Bregenz, Österrike) (ombud: advokaterna H. Kristoferitsch och S. Huber)

Svarande: Agency for the Cooperation of Energy Regulators (ACER)

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara det beslut som överklagandenämnden vid ACER (byrån för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter) meddelade den 17 mars 2017 i ärende A-001-2017 (konsoliderat) i dess helhet samt ogiltigförklara följande delar av ACER:s beslut nr 06/2016 av den 17 november 2016 om förslaget till fastställande av kapacitetsberäkningsregionerna från de systemansvariga för överföringssystemen:

i. artikel 1 i det angripna beslutet jämte

— artikel 1.1 c i bilaga I, och

— ordet ”även” och passagen ”för kapacitetstilldelning för de berörda elområdesgränserna till villkoren i artikel 5.3 i detta dokument är uppfyllda” i artikel 2.2 e i bilaga I,

ii. artikel 2 i det angripna beslutet,

iii. bilaga IV, och

iv. bilaga V,

alternativt

ogiltigförklara det angripna beslutet i dess helhet och återförvisa ärendet till överklagandenämnden, samt

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena sju grunder.

1. Första grunden: Överklagandenämnden gjorde fel som fann ACER behörig att ändra förslaget från de systemansvariga för överföringssystemen.

Enligt sökandena är det angripna beslutet rättsstridigt, eftersom överklagandenämnden inte tog upp att ACER saknade behörighet att materiellt ändra förslaget till fastställande av kapacitetsberäkningsregioner från de systemansvariga för överföringssystemen.

2. Andra grunden: Överklagandenämnden gjorde fel som antog att ACER var behörig att inte beakta E-Controls begäran om ändring.

Enligt sökandena handlades begäran från den österrikiska tillsynsmyndigheten, E-Control, om att ändra det ovannämnda förslaget inte i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 9.12 i förordning 2015/1222. ⁽¹⁾ Att godkänna denna rättsstridiga tillämpning av artikel 9 i nämnda förordning utgjorde, enligt sökandena, felaktig rättsstillämpning.

3. Tredje grunden: Överklagandenämnden gjorde fel som antog att ACER är behörig att fastställa elområden under ett förfarande enligt artikel 15 i förordning 2015/1222.

Enligt sökandena stöder alla tillgängliga tolkningsmetoder liksom rättspraxis och kommissionens autentiska tolkning klart slutsatsen att uppdelning av ett existerande elområde och en skyldighet att införa en mekanism för kapacitetstilldelning inte får grundas på artikel 15 i förordning 2015/1222. Den tolkning som förespråkas av ACER och stöds av överklagandenämnden är tvärtom, enligt sökandena, baserad på en oriktig och ofullständig tolkning av de rättsliga och faktiska omständigheterna i detta fall.

4. Fjärde grunden: Överklagandenämnden tolkade "strukturell överbelastning" fel och bedömde sitt prövningsutrymme fel.

Enligt sökandena gjorde ACER, i beslutet om kapacitetsberäkningsregioner, en tolkning av strukturell överbelastning som varken har stöd i förordning 2015/1222 eller i förordning (EG) nr 714/2009, ⁽¹⁾ för att rättfärdiga sitt antagande att den tysk-österrikiska gränsen är strukturellt överbelastad. Sökanden hävdar att överklagandenämnden genom att de facto godta denna felaktiga tolkning av tillämplig rätt fattade ett materiellt rättsstridigt beslut. Genom att godta ACER:s påstående om strukturell överbelastning av den tysk-österrikiska sammanlänkningslinjen, lade överklagandenämnden också felaktigt bevisbördan på sökandena och åsidosatte sin skyldighet att göra en fullständig bedömning av de faktiska omständigheterna och lämna en motivering.

5. Femte grunden: Överklagandenämnden gjorde fel som fann uppdelningen av det tysk-österrikiska elområdet proportionellt.

Sökanden hävdar att de klart har visat att uppdelningen av det tysk-österrikiska elområdet, som ACER beslutade om, utgör ett oproportionerligt ingrepp i deras rättigheter. Överklagandenämnden prövade inte alla de argument som sökandena anförde i sina överklaganden. Vidare gjorde överklagandenämnden fel som fann att uppdelningen av elområdet och införandet av en mekanism för kapacitetstilldelning lämplig.

6. Sjätte grunden: Överklagandenämnden gjorde fel som fann att införandet av det tysk-österrikiska elområdet inte begränsar grundläggande friheter.

Enligt sökandena visade de att, i motsats till ACER:s och överklagandenämndens slutsats, införandet av en mekanism för kapacitetstilldelning vid den tysk-österrikiska gränsen begränsar den fria rörligheten för varor, som stadgas i artiklarna 34 och 35 FEUF liksom friheter att tillhandahålla tjänster (artikel 56 FEUF). Sökandena gör gällande att överklagandenämnden, på ett mycket kortfattat och ogrundat sätt, underkände deras argument och påstod att kvantitativa restriktioner av bilateral handel med energi är oproblematiskt sett till de grundläggande friheterna. Enligt sökandena åsidosatte överklagandenämnden därmed EU:s primär rätt samt motiveringsskyldigheten.

7. Sjunde grunden: Överklagandenämnden gjorde fel som fann att ACER:s beslut om kapacitetsberäkningsregioner var förenligt med förfarandebestämmelserna.

Sökandena gör gällande att de i sina överklaganden styrkte att ACER:s beslut om kapacitetsberäkningsregioner delvis är behäftat med fel, av följande skäl: i) ACER överskred sina befogenheter när den förklarade att dess icke-bindande yttrande 09/2015, som avgavs i september 2015, har bindande verkan. Eftersom detta yttrande inte ingick i samrådsförfarandet, kränkte byrån fundamentalt sökandenas rättigheter i förfarandet. ii) ACER:s ärendeakt för förberedelse av nämnda beslut saknade tekniska studier, analys och ingående bedömningar. Antingen var den information som byrån lämnade sökandena klart ofullständig – vilket i så fall strider mot sökandenas rätt till full tillgång till handlingarna i ärendet enligt artikel 41 i EU:s stadga om de grundläggande rättigheterna – eller så gjorde byrån över huvud taget inga förberedelser och/eller konsulterade tekniskt sakkunniga och analyser för att kunna fatta sitt beslut på faktiskt solida grunder. iii) ACER beaktade inte de obligatoriska kraven för att ändra elområden, enligt artikel 33 i förordning 2015/1222. iv) Beslutet är grundat på faktiska omständigheter som inte har klargjorts tillräckligt. ACER har inte lämnat några kommentarer.

Enligt sökanden bekräftade överklagandenämnden, trots dessa betydande åsidosättanden av föreskrivna förfarandebestämmelser från ACER:s sida, på ett mycket allmänt sätt att beslutet om kapacitetsberäkningsregioner var rättsenligt. Nämnden handlade därmed rättsstridigt.

⁽¹⁾ Kommissionens förordning (EU) 2015/1222 av den 24 juli 2015 om fastställande av riktlinjer för kapacitetstilldelning och hantering av överbelastning (EUT L 197, 2015, s. 24).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 714/2009 av den 13 juli 2009 om villkor för tillträde till nät för gränsöverskridande elhandel och om upphävande av förordning (EG) nr 1228/2003 (EUT L 211, 2009, s. 15).